

دانیال نبیۓ کتاب

دانیال نبیۓ کتابۓ پجار

دانیال نبیۓ کتاب دو ژبانا، ابرانی و آرامیا نبشته کنگ بوتگ. دانیال نبی، اسرائیلی ورنائے ات. سال ۶۰۵ پیشمیلادا، بابلیے بادشاہ نبوگدنزرا اسرائیلیے سرا اُرش کرت. بازیں دگہ مردمیۓ ہمراہیا دانیال ہم آوار جنگ و بابلا برگ بوت. چہ آ وهدا و رند دانیالا وتی سجھین امر بابل و پارسے بادشاہانی دربارا گوازیئت. دانیالا، بابلی بادشاہ نبوگدنزر و بلشارزے دئور ہم دیستگ و ماد بادشاہ داریوش و پارس بادشاہ کورشے زمانگ ہم دیستگ. اے سرگوست و الہام کہ دانیالے کتابا مان انت، ۶۰۵ تان ۵۳۶ پیشمیلادا بوتگانت و پیش دارنت کہ اے کتاب ششمی گرن پیشمیلادا نبشته کنگ بوتگ.

دانیالے کتابۓ ہیٹمی تان دوازدهمی در، یونانی و رومی مزن واکانی جاہ جنگے گپا کنت. بازیں دگہ انچین چست و ایریۓ گپا ہم یک و ٹکا کنت کہ چہ دانیالے پییگمبریۓ دئورا باز رندترا بوتگانت. پاکین کتابۓ نمٹوک هیال کنت کہ هدا دیمے کاران نزان و زاهر کرتش نکنت. پمیشکا گوشنت کہ اے کتاب باز رندترا نییسگ بوتگ. بلہ پہ باورمندان اے گپ تچک انت کہ هدا دیمے کاران زانت و زاهر کرتش کنت.

کتابۓ اتولی، سیئمی و ششمی در همے گپے سرا انت کہ دانیال و آییۓ سنگت انچین جاگھیۓ و تا پاک و پلگار دارنت کہ سجھین نیمگان بت پرستی انت. کر و گورے مردمانی چم هم سک انت کہ دانیال و آییۓ سنگت ردین کارے بکننت و گرگ بننت. هدا دو رندا آیان چہ مرکا رگینیت. دانیالا بابلی و پارس بادشاہانی گورا مزنین اگده گون بوتگ و انگت بت پرستانی نیاما وتی هدائے سرا وتی باوری مهر داشتگ.

کتابئے دومی و چارمی دَرَا، دانیال دو وائے مانایا گوْشیت که بادشاه نیوگدِزْرا دیستگ آنت. کتابئے پنچمی دَرَا، اناگت دستے زاهر بیت و شاهی دیوانجاهئے دیوالے سرا انچین چیزے نبشته کنت که کسی وانت نکنت. دانیال، اے نبشتها هم وائیت و مانا کنت.

کتابئے هیثمی تان دوازدهمی دَر هما إلهامانی گپا کنت که دانیال نبیا دیستگ آنت و آیوکیْن وهدئے بارئوا آنت. چه اے کاران بازیْے سرجم بوتگ: دانیال، پارس بادشاهیْے کپگئے پیشگوْیا کنت، سکندرئے آيگ و پدا آیيْے کپگئے هبرا کنت، سکندرئے بادشاهیْے بهر و بانگ بیگئے گپا کنت، شمال بزان سوریهْے و جنوب بزان مسرئے بادشاهانی هبرا کنت، په زیبايْن مُلک، إسرائيلا اے بادشاهانی نیامئے هما جنگانی هبرا هم کنت که رندا بنت.

دانیال، هما واده داتگيْن مسیهْے آیگئے پیشگوْیا هم کنت، ایسا مسیهْے. ایسائے جندا هم که وتی تالیم و درسانی تها هلاسیْے وهدئے بارئوا هبر کرتگ، دانیالْے پیشگوْیانی مسالی داتگ. اشیْے مانا اِش اِنت که دانیالْے لهتین پیشگوْی دنیائے هلاسیْے وهدئے بارئوا آنت و انگت سرجم نبوتگ آنت.

ما دانیال نبیْے کتابئے تها گندین که جهانْے چست و ایر انسانْے دستا نه آنت، هُداْے دستا آنت و هُدا اے سجهيْن چیزان دیم په هما منزلْا بران اِنت که آیيْے وتی واهگ اِنت و گُذسرا، هُدا وتی بادشاهیا برجم کنت. اے دنیایا، هُداْے باورمند مُدام چو دَرآمدا آنت بله انگت وتی باورئے سرا مُهر اوشتات کنت و انچین زنده گوازيْنت کنت که هُدا چه آیان رزا و وشنود بییت.

دانیال و سنگتانی گچین بیگ

- ① یهودائے بادشاه یهوْیاکیمئے دئورئے سئیمی سالا، بابلْے بادشاه نیوگدِزْرا آتک و اورشليمی انگر کرت. ② چه هُداوندئے رزایا یهودائے بادشاه، یهوْیاکیمی پرؤش دات. بادشاهْے جند و هُداْے لوگئے لهتین درپی گوْن وت بابلْے سردگارا، وتی هُداْے لوگا آورت و درپی وتی هُداْے لوگئے هزانگا ایر کرتنت.

٣) پدا بادشاها وتی دربارئے کارمستر، اشپناز هُکم دات که چه اسرایلی
چُگان لهتین آنچین بیار که چه بادشاهی نسل و شریمندین هاندانان ببت،
٤) آنچین ورنه که هچ پیمنین بدن ائیش مان مبيت و رنگا دُولدار ببت، هر دُولین
هکمتا بلد بئینگے لاهک، زانتکار و زوت پهم ببت و بادشاهے بارگاهه اؤشتگا
بکرزنت. پدا اے ورنایان بابلے ارمایی زبان و لبزانکا بوانین. ٥) بادشاهه اشانی
هر رُچيگین وراک و شراب چه وتی جندئے وراک و شرابا گچین کرت و هُکمی
دات که تان سئے سالا اشان شر بوانینیت و زانتکار کنیت و پدا منی هزمتا
٦) بؤشتارینیت. اشانی نیاما چه يهودایا اورتگین دانیال، هَنانیا، میشایل و اُریا
هئوار اتنت. ٧) دربارئے کارمسترا آیانا نوکین نام پر کرت. دانیالے نامی بِلِتشارز،
هَنانیاے شدرک، میشایلے میشک و اُریاے ابدنگو کرت.

٨) دانیالا اراده کرت که من وتا گوَن شاهي وراک و شرابان پلیت نکنان. گُزا
آییا گوَن دربارئے کارمسترا دزبندی کرت که اگن تئو رزا دئیے، من اے وراکان
نئوران و وتا پلیت نکنان. ٩) نون هُدایا کارمسترئے دلا په دانیالا مهر و همدردی
پیدا کرت، ١٠) بله کارمسترا اَنگت گوَن دانیالا گوشت: ”منا چه وتی واجهین
بادشاهه تُرسیت. آییا وت په شما وراک و شراب گچین کرتگ. اگن آ بگندیت که
شما چه وتی اے دگه همسرؤکین ورنایان نَزورتر ایت، گُزا؟ اے پیما، شما
بادشاهے دستا منی سرا بُرائینیت.“ ١١) کارمستر اشپنازا په دانیال، هَنانیا،
میشایل و اُریایا یک ايسرے داشتگات. دانیالا گوَن همے ايسرا گوشت: ١٢)
”مهربانی بکن و مارا تان ده رُچا بچکاس و بچار، بَل که مارا په ورگا تهنا سبزی
و په نوَشا تهنا آپ دئیگ ببیت. ١٣) پدا مارا گوَن هما ورنایان دیم په دیم بکن و
بچار که شاهي وراکان و رگا اتنت. اگن ما نَزورتر بوتین، رندا گوَن ما هما پیما بکن
که تویی دل گوشت.“ ١٤) گُزا ايسرا آیانی هبر مَنت و تان ده رُچا آ چکاستنت.

١٥ دھین روچانی هلاسیا، دیستش که آ، چه اے دگه ورنایان جاندرهتر و
 پژورتر آنت که شاهي وراکش وارتگآت. ١٦ گڑا اپسرا شاهي وراک و شراب، چه
 آیانی وراکا در کرتنت و آیانا سبزی دات. ١٧ اے چارین ورنأ، هُدايا لبزانک و
 هکمتے هر پئیمین زانت و هنر دئیان کرتنت. دانیال هر وژین الهام و شُبین و
 وابانی مانایا هم بلد آت.

١٨ گڑا بادشاه نبوگدنررے گیشینتگین سئین سال که سرجم بوتنت، دربارے
 کارمسترا اے سجھین ورنأ آورت و بادشاهے بارگاها پیش کرتنت. ١٩ وهدے
 بادشاهها گون آیان گپ و ثران کرت، دیستی که دگه گس دانیال، هنایا، میشایل و
 آزربائے پئیمین نه انت. گڑا اے چارین بادشاهے جندے هزمتا دارگ بوتنت. ٢٠
 بادشاهها هرچه که جست کرتنت، دیستی که اے مردم هر پئیمین هکمت و سریدیا
 چه ملکے سجھین جادوگر و ساهران ده سری شرتتر آت. ٢١ دانیال، تان کوروش
 بادشاهے دئورے اولی سالا همؤدا منت.

بادشاهے واب

١ نبوگدنررا وتی بادشاهی دئورے دومی سالا واب دیست. آییئے ارواه
 بیتاهیر بوت و آواب نکیت. ٢ گڑا بادشاهها جادوگر، ساهر، جن بند و نجومیانی
 لوئاینگے هکم دات که آییئے وابان مانا بکننت. آ، آتک و بادشاهے دیمأ اؤشتانت.
 ٣ بادشاهها گون آیان گوشت: ”من وایه دیستگ و منی ارواه په اے وابئے مانائے
 زانگا بیتاهیر انت.“ ٤ گڑا نجومیان گون بادشاهها آرمایی زبانا گوشت: ”او
 بادشاه! مدام زندگ باتے. مارا وایا بگوش. ما په تئو مانایی کنین.“ ٥ بادشاهها
 گون نجومیان گوشت: ”منی گپ یگے. اگن شما منی وایا مگوشیت و مانا مکیت،
 شما ئکر ئکر کنگ بیت و شمئے لوگ تباه کنگ و هاکوٹ جوڑ کنگ بنت. ٦ بله

اځن شما و ابا بگوښیت و مانا بکنیت، شمارا چه منی نیځمگا ټیځی و تهپه، مَز و مزین شرب و اَزتے رسیت. پمیشکا منا منی واب و وابئے مانایا بگوښیت.

(۷) آیان یک رندے پدا گوشت: ”جی بادشاه! مارا و ابا بگوښ، ما مانای

کنین.“ (۸) بادشاهه گوشت: ”من سَدک آن که شما په وهذئوالیا اے هبران کنگا

ایت. شما گندگا ایت که منی هکم یک و ټک انت (۹) که اځن شما منا و ابا مگوښیت، په شما سزا یگین انت. شما وت مان و تا شئور کرتگ که منی دیمّا چپ و چوټین هبر بکنیت و دروگ ببندیّت تان هما و هدا که وهد و جاوړ بدل بښت. پمیشکا شما وت منا و ابا بگوښیت، گزا نون من زانان که شما مانایي هم کرت کنیت.“

(۱۰) نجومیان، بادشاهه پښوا گوشت: ”او بادشاه! دنیایا هچ چشین مردمے نیست که اے کارا کرت بکنت. هچ بادشاهه، هرچنت که مزن و زوراوړ بیت، هچبر چه هچ جادوگر، ساهر و نجومیا چشین پرمایشه نکرتگ. (۱۱) اے کارا که تئو بادشاه لوټگا ائے، سک گران انت. چه هدایان ابید، اے هبرا کس بادشاهه گوشت نکنت، و هدا وه انسانانی نیاما نښتگ انت.“

بادشاهه هکم

(۱۲) گون اے هبرانی ایشکنگا، بادشاه چه زهرا سک هژم گیت و هکمی دات که بابلئے سجھین داناین مردم گار و گمسار کنگ بښت. (۱۳) گزا پرمانه دئیگ بوت که دانا کُشگ بښت. دانیال و آییئے سنگتانی شوهازا هم در کپنتت که بگشنتش. (۱۴) نون دانیالا گون جَلادانی سَرْمَسْتَر، آریوکا که بابلئے دانایانی کُشگا در کپتگ ات، په هکمت و دانایی هبر کرت. (۱۵) دانیالا چه بادشاهه داشتگین سرمستر، آریوکا جُست کرت: ”بادشاهه چیا چشین ترندین پرمانه داتگ؟“ آریوکا، دانیال هال دات

که چے بوتگ. (۱۶) نون دانیال شت و گوڼ بادشاها دزبندی ای کرت که منا کمے
وهد بدئے، من تئو بادشاهئے و ابا گوښان و مانا کنان.

(۱۷) دانیال، لوگا شت و وتی سنگت، هَنانیا، میشائیل و اَزیایی هال دانت. (۱۸)
گوشتی: ”چه آسمانی هُدايا رهم بلوئیت و دوا کنیت که اے راز په ما پدَر بیت
تانکه ماشما و بابلے اے دگه دانا کُشگ مبین.“

وابئے مانا

(۱۹) گُرا هما شپا اے راز په دانیالا، شُبینیا پدَر کنگ بوت. نون دانیالا آسمانی
هُدائے ستا کرت. (۲۰) گوشتی:

”هَدائے ناما ابد تان ابد ستا و سنا بات،

چپا که هکمت و زور هماییگ انت.

(۲۱) هما انت که وهد و مؤسمان بدل کنت،

هما انت که بادشاهان دور کنت یا تَهتا نادینیت،

هما انت که دانایان هکمت دنت و سرپدینان زانت بکشیت،

(۲۲) هما انت که چیر و اندیمین رازان پدَر کنت،

هما انت که زانت تهاریا چے هست و

رُزناپی هماییه همراه انت.

٢٣ او منی پت و پیرکانی هدا!

من تئیی شگرا گران و تئیی تئوسپیا کنان،

چیا که تئو منا زور و هکمت داتگ.

انون هم اے تئو ائے که په من هما چیزت زاهر کرتگ

که ما چه تئو لوئتگ،

چیا که تئو نون بادشاهئے جیژه په ما پدر کرتگ.

٢٤ رندا دانیال، آریوکئے کړا شت، هماییے کړا که بادشاها بابلئے دانیانی
کُشگئے هکم داتگ. ات. گون آيا گوشتی: ”بابلئے دانیان مکُش. منا بادشاهئے کړا
بر. من آییے و ابا مانا کنان.“ ٢٥ گړا آریوکا زوت زوتا دانیال، بادشاهئے کړا برت
و گوشتی: ”من چه یهودائے دراندیهان مردے در گیتکگ که تئو بادشاهئے و ابا مانا
کرت کنت.“ ٢٦ بادشاها گون دانیالا که دومی نامی بلتشارر ات، گوشت: ”تئو
منی دیستگین و ابا و آییے مانایا منا گوشت کنئے؟“ ٢٧ دانیالا گون بادشاها
گوشت: ”هما رازا که تئو بادشاه آییے جُستا ائے، هچ دانا، ساهر، جادوگر و
استارزانتے په تئو پدر کرت نکنت، ٢٨ بله آسمانا هداے هست که رازان پدر کنت
و هماییا په تئو بادشاه نبوگدنزرا زاهر کرتگ که آیوکین روچان چه بیت. اے تئیی
واب انت و هما شُبیین انت که وهده تئو وتی نیادئے سرا تچک آتئے، تئیی سرئے
تها چکرگا آتنت.

٢٩ او بادشاه! نیادئے سرا تئیی هیال آیوکین وهده نیمگا شتنت که بارین
چه بیگی انت. هما که رازان پدر کنت، ترا پیشی داشت که آیوکین وهدا چه
بیت. ٣٠ بله اے راز په من اے سئوبا پدر کنگ نبوتگ، که من چه اے دگه مردمان

داناتر آن. پمیشکا پدّر کنگ بوتگ که من تئیی و ابا په تئو بادشاها مانا بکنان تانکه تئو وتی دلّے هئیلان سرید ببئے. (۳۱) او بادشاه! تئو چارگا آتے و بلاهین بُتے دیست. اے مزین و سکین درپشناکین بُتے آت که تئیی دیمّا مکّ آت و گندگا تُرسناک آت. (۳۲) اے بُتے سر، چه پَهکین تلاها اڈ بوتگ آت. دلبند و باسکی چه نُگرها، لاپ و رانی بُرنجیگ آنت، (۳۳) ڈیلنگ آسن، پادانی نیم آسن و نیم پَتکگین گلیگ آنت. (۳۴) تئو انگت چارگا آتے و سِنگے سِنَدگ بوت، مردمی دستیا نِسست. سِنگ آتک و بُتے آسن و گِلین پادان لگت و پرؤشتنتی. (۳۵) پدا آسن، پَتکگین گل، بُرنج، نُگره و تلاه، سَرچما یکجاه هورت بوتنت، اَنچش که گرماگان جوّهائے پُگ و پلار هورت بنت، و گواتا رُپت و بُرتنت تان آیانی هچّ نشانے پَشت نکپت. بله هما سِنگ که بُتا لگت، بلاهین کوّهے جوژ بوت و سَجّهین زمینی گپت.

(۳۶) و اب اِش آت. نون ما اِشیا تئو بادشاهے دیمّا مانا کنین. (۳۷) او بادشاه! تئو بادشاهانی بادشاه ائے. هما ائے که آسمانی هُدايا ترا بادشاهی، کُدرت، زوّر و واک و شان و شوکت داتگ و (۳۸) هر جاگه که انسان، جنگلی جانور و بالی مُرگ زندگ آنت، هُدايا ترا اے سَجّهینانی سرا هُکمران کرتگ. تلاهین سر، تئو ائے.

(۳۹) چه ترا پد، دگه بادشاهیه کئیت که چه تئییگا کمزورتر بیت. پدا سئیمی، بُرنجین بادشاهیه کئیت که سَجّهین زمینے سرا هُکمرانی کنت. (۴۰) پدا چارمی بادشاهیه کئیت که چو آسنا مُهر و مهکم بیت، چیا که آسن سَجّهین چیزان پرؤشیت و شنگ و شانگ کنت. اَنچش که آسن سَجّهین چیزان پرؤشیت، اے بادشاهی هم، اے سَجّهین مُلکان پرؤشیت و تُگر تُگر کنت. (۴۱) اے پاد و پادانی لنک که نیمّا پَتکگین گل و نیمّا آسنیگ آنت و تئو دیستنت، اے بهر و بانگین بادشاهیه بیت، بله اِشیئے تها آسنئے مُهری مان بیت چیا که تئو آسن گوّن پَتکگین گِلا هئوار دیست. (۴۲) چش که پادانی لنک، نیمّا آسن و نیمّا پَتکگین گلیگ آنت،

اے بادشاہیئے بھرے مُہکم و بھرے نَزوَر بیت. (۴۳) ہما ڈٹولا کہ تئو آسن گون پتکگین گلا ہئوار دیست، کئوم و نسل ہئوار و ہ بنت بلہ گون یکدومیا نلچنت، انچش کہ آسن گون گلا نلچیت.

(۴۴) آ بادشاہانی و ہدا، آسمانی ہدا دگہ بادشاہیے اڈ کنت کہ ہچبر تباہ نبیت و دگہ کئومیئے دستا ہم دئیگ نبیت. اے بادشاہی، آ دگہ سَجھین بادشاہیانِ پروشیت و ہلاس کنت، بلہ وت تان ابد برجَم مانیت. (۴۵) انچش کہ تئو دیست، سینگ چہ کوہیا سینگ بوت، مردمی دستیا نسیست، و آسن، بُرنج، گل، نگرہ و تلاہی ہورت کرتنت. او بادشاہ! مزین ہدایا پہ تئو پدَر کرتگ کہ دیمترا چے بیت. پمیشکا واب راست انت و اشیئے مانا ہم پکا انت.

(۴۶) بادشاہ نبوگدنر دیم پہ چیر کپت و دانیالی سجدہ کرت و ہکمی دات کہ دانیالے دیمہ ہئیراتے بکنیت و سوچکی چیروچ بکنیت. (۴۷) بادشاہا گون دانیالا گوشت: ”بیشک تئی ہدا، ہدایانی ہدا انت و بادشاہانی ہداوند انت و رازانی پدَر کنوک، چیا کہ تئو اے راز پدَر کرت کرتگ.“ (۴۸) پدا بادشاہا دانیال مسترین اگدھے و بازیں تھپہ و ٹیکے دات، بابلے دمگے ہکمرانی ای سرجما ہمایئے دستا دات و بابلے سَجھین دانیانی سرمستری کرت. (۴۹) نون دانیالا گون بادشاہا دزبندی کرت و بادشاہا شدرک، میشک و ابدنگو بابلے دمگے کارانی مستر کرتنت. دانیال وت بادشاہے دَربارا نشت.

بُتانی سجدہ و ہدائے زور

(۱) بادشاہ نبوگدنرزا سی گز بُرز و سئے گز پراہین تلاہین بُتے اڈ کناينت و بابلے دمگا، دورھے دشتا مک کناينت. (۲) آپیا والی، ہاکم، سردار، سلاہکار، ہزانگے کلیتدار، کازی، مُنسیپ و دمگے اے دگہ سَجھین مَنسَبدار لوئتنت کہ بیایت و اے بُتے دیمدراپیئے رسماں بھر بزوریت کہ بادشاہ نبوگدنرزا مک

کنايَنتگ. ٣ نون والی، هاکم، سردار، سَلاهکار، هزانگئے کلیتدار، کازی، مُنَسپ و دَمگئے اے دگه سَجَّهین مَنَسبدار که بادشاه نِبوگدِزرا وتی مِک کنايَنتگین بُتئے دیمدراییئے رسانی تها بهر زورگا لَوُثایَنتگ آنت، آتک و مُچ بوتنت و نِبوگدِزرائے مِک کنايَنتگین بُتئے دیم اَوشتانت.

٤ گُزا جار جنوکا گوَن بُرزین آوازیَا جار جت: ”او کئوم و راجان و هر زُبائے مردُمان! اے په شما هُکمے: ٥ هما دَمانا که شما گَرنَا، نَل، چَنگ، سرُوژ، تَمبورگ، دُهل و اے دگه سَجَّهین ساز و زیملانی تئوارا اشکیت، اَلَم بادشاه نِبوگدِزرائے مِک کنايَنتگین تلاهین بُتئے دیمَا بکپیّت و سَجدهی بکپیّت. ٦ هرگس که دیم په چیرَ نکپیّت و سَجده نکنت، هما دمانا روکین کورَها دئور دئیگ بیت.“ ٧ پمیشکا هما دَمانا که آیان گَرنَا، نَل، چَنگ، سرُوژ، تَمبورگ و اے دگه سَجَّهین ساز و زیملانی تئوارا اِشکت، هر کئوم و راج و هر زُبائے مردم، بادشاه نِبوگدِزرائے مِک کنايَنتگین تلاهین بُتئے دیمَا کپنت و سَجدهش کرت. ٨ هما وهدا، لهتین بابلی مردم دیمَا آتک و یهودیانی شکایتش کرت. ٩ آیان گوَن بادشاه نِبوگدِزرا گوشت: ”او بادشاه! مُدام زندگ باتئے. ١٠ تئو بادشاها هُکم داتگ: ’هما دَمانا که سَجَّهین مردم گَرنَا، نَل، چَنگ، سرُوژ، تَمبورگ، دُهل و اے دگه سَجَّهین ساز و زیملانی تئوارا اشکنت، تلاهین بُتئے دیمَا بکپنت و سَجده بکنت و ١١ هرگس که دیم په چیرَ نکپیّت و سَجده نکنت، روکین کورَهئے تها دئور دئیگ بیت.“ ١٢ بله او بادشاه! لهتین یهودی هست: شَدَرَک، میَشک و اَبَدِنگو، هما که تئو بابلی دَمگئے سرکاری کارانی اُگده داتگ آنت، آیان تئیی هُکم نَمَتگ. اے مردم نه تئیی هُدیانی هزمتا کنت و نه تئیی مِک کنايَنتگین تلاهین بُتا سَجده کنت.“

١٣ نون نِبوگدِزَر سَک هِژم گپت و هُکمی دات که شَدَرَک، میَشک و اَبَدِنگوَا بیاریت. گُزا اے مردم بادشاهئے دیمَا آرگ بوتنت. ١٤ نِبوگدِزرا گوَن آیان گوشت:

”او شدرک، میشک و ابدنگو! اے راست انت که شما منی هدایانی هزمتا نکنیت و منی مک کنایتگین تلاهین بُت سُجده نکرته؟ (۱۵) اے رندا، اگن شما گرنا، نل، چنگ، سرؤز، تمبورگ، دهل و اے دگه سجهین ساز و زیملانی تئوار اِشکت و منی اُد کرتگین بُتے دِیما کیگ و سُجده کنگا تئیار ایت وه شر، بله اگن شما سُجده نکرته گُزا هما دمانا روکین کورهه تها دئور دئیگ بیت. آ وهدا بارین کجام هدا شمارا چه منی دستا رگینیت؟“ (۱۶) شدرک، میشک و ابدنگو بادشاهه پَسئو گوشت: ”او بادشاه نبوگدنر! مارا اے بارئوا هچ پَسئو دئیگه زلورت نه انت. (۱۷) اگن ما آسا دئور دئیگ ببین، هما هدا که ما آییئ هزمتا کنین، مارا چه روکین کورهه آسا رگینت کنت و هما مارا چه تنو بادشاهه دستا هم رگینیت. (۱۸) بله او بادشاه! اگن چش مبيت هم، تنو باید انت بزائے که تئی هدایانی هزمتا نکنین و تئی مک کنایتگین تلاهین بُت سُجده نکنین.“

(۱۹) گزا نبوگدنر، شدرک، میشک و ابدنگو سِرا سک هژم گیت. آییئ دیمئ رنگ چه زهرا برگشت و هُکمی دات که کورهه آسا هیت سِری گیش کنیت. (۲۰) وتی پئوجئ لهتین زورمندین سپاهیگی هُکم دات که شدرک، میشک و ابدنگو بندیت و روکین کورهه دئور دئیت. (۲۱) نون اے مردم گوَن گورئ کباه، شلوار، پاگ و اے دگه سجهین پوُشاکان بندگ بوت و روکین کورهه دئور دئیگ بوتنت. (۲۲) بادشاهه هُکم همینچک ترند ات و کوره همینکس جَمبور که آسئ برانزان هما مردم گشتنت که آیان شدرک، میشک و ابدنگو بُرزاد بُرتگانتنت که کورهه دئورش بدئیت. (۲۳) اے سئین مَهر بستگین مرد شدرک، میشک و ابدنگو روکین کورهه کپتنت.

(۲۴) اناگت، بادشاه نبوگدنر! په هئیرانی سِٹ کرت و چه وتی سَلاهکاران جُستی کرت: ”ما سئ مردم نَبست و آسا دئور نَدات؟“ آیان پَسئو دات: ”بله، او بادشاه!“ (۲۵) آیا درایت: ”بچاریت، من آسئ تها چار مردم گردگا گندگا آن.

دست و پادش پچ آنت و سلامت آنت. چارمی پوره هُدايي چُگے. (۲۶) نېوگدنزر
 روکين کور هُے دروازگے نزيکا شت و کوگاري کرت: ”او شدرک! او ميشک! او
 ابدنگو! او برزين ارشے هُدائے هزمتکاران! بيايت دُنا، ادا بيايت.“ گُرا شدرک،
 ميشک و ابدنگو چه آسا در آتکنت. (۲۷) والی، هاکم، سردار و بادشاهے سَلاهکار
 مچ بوتنت و دیستش که آسا اے مردمانی بدن اينچکا هم نکيتگات، نه آيانی
 سرے مودے پيلشتگات و نه آيانی گدانی رَنگ بدل بوتگات. آسے بوا هم کنگا
 نه اتنت. (۲۸) نېوگدنزرا گوشت: ”شدرک، ميشک و ابدنگوے هُدايا ستا و سنا بات
 که آياا وتی پريشتگے ديم داتگ و وتی هزمتکار رگينتگانت. اِشان وتی هُدائے
 سرا باور و بيسه ات و منی هُکمَش نَمُت. چه وتی زندا سر گوستنت، بله وتی
 جندے هُدايا ابید، دگه هُدائے هزمت و سُجدها رزا نبوتنت. (۲۹) پميشکا من هُکم
 ديان که هرگس ببیت، چه هر کئوم، راج و زبانا که شدرک، ميشک و ابدنگوے
 هُدائے بارئوا هرابين هبرے بکنت، اُکُر کُر کنگ بیت و آيیے لوگ برباد کنگ و
 هاکوئے جوژ کنگ بیت. چيا که دگه هچ هُدائے نيست که چش رگينت بکنت.“ (۳۰)
 پدا بادشاه شدرک، ميشک و ابدنگو، بابلے دمگا مسترين اگده داتنت.

نېوگدنزرے واب

(۱) چه بادشاه نېوگدنزرے نيِمگا،

په اے جهانانِشتگين سَجَهين کئوم و راج و هر زبائے مردمان.

شما گيشا گيش ايمن باتيت.

(۲) هما نشانی که برزين ارشے هُدايا منا پيش داشتگانت و هما مؤجزه که
 په من کرتگانتی، وُش بان که شمارا بگوشايش.

٣ آيئې نشانى زبردست انت و

مؤجزه، پُرزور.

آيئې بادشاهى تان ابد هست انت و

هکمرانى اى نسلانى نسل برجاه.

٤ من نبوگدنر وتى لوگا آسودگ، وتى کلاتا وش و آباد اتان. ٥ من وابې دىست و ترسيپا منا مان پتات. گندلانى سرا، منى هيال و شبينان منا ترسيپت. ٦ گزا من هکم دات که بابلي سجهين دانا آرگ بينت تانکه منى و ابا مانا بکننت. ٧ وهدې جادوگر، ساهر، نجومى و استارزانت آتکنت، من گون ايان وتى واب گوشت بله ايان منى واب مانا کرت نکرت. ٨ بله گدسرا دانيال که آيئې نام، منى هدائې نامئې هسابا بلتشازر انت، منى کرا آتک. آيپا پاکين هدايانى روھ مان انت. من گون آيپا وتى واب گوشت: ٩ ”او بلتشازر، نجوميانى مستر! من زانان که ترا پاکين هدايانى روھ مان انت و هچ رازئې زانگ په تئو گران نه انت. اے منى واب انت که من دىستگ، نون په من مانايى کن.

١٠ من گندلانى سرا، اے شبيپ دىستنت: من چارگا اتان ته گندان، زمينئې نياما درچکې و درچک سک بُرز انت. ١١ درچک رُدان و مستر بئيان انت. اشيئې بُرزى تان آسمانا سر انت و چه زمينئې گدئې هَد و سيمسَران زاهر انت. ١٢ تاكى دئولدار انت، بر و سمر بار انت و په سجهينان وراکى پر انت. په زمينئې جانوران ساھگې و آسمانئې مُرگ اشيئې شاھزاني سرا گدوّه بندنت و نِندنت. هر سهدار چه اشيا وراک وارت.

١٣ وهدې گندلان وپتگ اتان، شبيپانى تها دىستن، ته منى ديما پاکين مردمې،

بزان کاسدے، چه آسمانا جَهلاَد پیداکِ اِنْت. (۱۴) آييا گوڼ بُرزین تئواریا گوشت:
 'درچکا گُډ و شاهزانی بُر و تاکانی سِنْد و برانی شَنگ و شانگ کن. بِل که جانور
 چه اِشیئِ ساهاگا در کاینت و تچنت و مُرگ چه اِشیئِ شاهزَان بَال کنت. (۱۵) بله
 درچکئِ بُندا بِل که گوڼ وَنډال و ریشگانِ بمانیت تانکه گوڼ آسن و بُرنجین پَتییا
 پتایگ بییت و دشتئِ سبزگانی تها پَشت بکپیت. بِلی چه آسمائِ نودا تَر بییت و
 بِل که جنگلی جانورانی نیاما دشتئِ سبزگانی سرا زندگ بیت. (۱۶) بِل که اِشیئِ
 دل چه مردمی دلیا بدل کنگ بییت و اِشیا جانوری دله دئیگ بییت و بِل که تان
 هیت زماڼگا اَنچش بمانیت.

(۱۷) اے هُکمئِ جار کاسدان جتگ، پاکینان اِشیئِ هُکم داتگ، تانکه زندگین
 مردم بزانت که بُرزین اَرشئِ هُدا انسانی بادشاهییانی سرا هُکمران اِنْت و اے
 بادشاهیان هما مردما دنت که هُدائِ جند لَوِثیت. تنننا کمزاتین مردمان هم اے
 بادشاهییانی سرا هاکم کنت. (۱۸) اے هما واب اِنْت که منِ بادشاه نِبوگدِنزرا
 دیستگ. او بِلتِشارزرا! نون تئو اِشیا مانا کن، پرچا که منی بادشاهيئِ هچ دانا اِشیا
 مانا کرت نکنت، بله تئو کرتی کئئِ چیا که ترا پاکین هُدایانی روہ مان اِنْت.

وابئِ مانا

(۱۹) گُزا دانیال، که دومی نامی بِلتِشارزرا ت، په دمانیا هئیران بوت، هئیلان
 پریشان کرت. بادشاها گوشت: "بِلتِشارزرا! واب و وابئِ مانایا مئیل که ترا پریشان
 بکنت." بِلتِشارزرا گوشت: "منی واجه! دریگتا اے واب تئی دژمنانی بارئوا بوتین
 و اِشیئِ مانا هم په تئی بدواهان. (۲۰) اے درچک که تئو دیستگ، همے که رُست
 و زورمند بوت، بُرزیآ آسمانا سر بوت و چه زمینئِ سَجْهین هَد و سیمسران زاهر
 ات، (۲۱) تاکی دُولدار اَتنت و بری بیکساس و په سَجْهینان وراکی پر ات و آییئِ
 ساهاگا جنگلی جانور نِشتنت و شاهزانی سرا بالی مُرگانی کدوه اَتنت، (۲۲) اے

درچک تئو ائے، او بادشاه! چیا که تئو مزن و پرواک ائے و تئیی مزنی رُستگ و آسمانا سر انت و تئیی بادشاهی تان زمینے گڈی هَد و سیمسران رستگ. (۲۳) تئو بادشاه کاسدے دیست، پاکینے، چه آسمانا ایر آیگ و گوْشگا ات: 'درچکا گڈ و برباد کن، بله درچکے بُندا پل که گوْ ونڈال و ریشگان بمانیت تانکه گوْ آسن و بُرنجین پئیی پتایگ بیت و دشتے سبزگانی تها پَشت بکیت. پلّی چه آسمانے نوْدا تر بیت، و پل که جنگلی جانورانی نیاما زندگ بیت. پل تان هیت زمانگا انچش مانیت.'

(۲۴) او بادشاه! اے تئیی وابے مانا انت و اے بُرزین ارشے هْدائے هُکم انت که په منی واجهین بادشاه آتگ. (۲۵) تئو چه انسانان گلینگ بئے و جنگلی جانورانی درنیاما جهمند بئے. تئیی و رد و وراک پس و گوْکانی ڈولا کاه و بوچ بنت و تئو چه آسمانے نوْدان تر بئے. تان هیت زمانگا تئو انچش بئے، تان هما وهدا که تئو پجّاه بیارے که بُرزین ارشے هُدا انسانی بادشاهیانی سرا هُکمران انت و هما مردما دنتش که وت لوْثیت. (۲۶) همه هُکمے مانا، که درچکے بُندا گوْ ونڈال و ریشگان پَشت گیجگ بیت، اش انت که وهده تئو پجّاه کارے که آسلی بادشاه ارشا نشتگ، تئیی بادشاهی پدا ترا دئیگ بیت. (۲۷) او بادشاه! پمیشکا منی اے سوچ بلکین په تئو شرین سوچه بیت: نیکین کار بکن که چه وتی گناهان دور بئے و بزگانی سرا رهم کن که چه وتی ردکاریان برکے. بلکین تئیی آبادی برجاه بمانیت.

واب پوره بیت

(۲۸) اے سجّهین چیز گوْ بادشاه نیوگدیزرا بوتنت. (۲۹) دوازده ماها رند، آ بابلے شاهی کلاتے سرا گام جنگا ات. (۳۰) بادشاه گوشت: "اے هما مزین بابل نه انت که من گوْ وتی زبردستین زورا اڈ کرت که منی پُرمڑاهین شان و شوکتا زاهر بکنت و منی شاهی کلات بیت؟" (۳۱) انگت هبر بادشاهے دیا ات که چه

آسمانا تئوارے آتک، گوشگا ات: ”او بادشاه نبوگدنزرا ترا گوشگ بئیکا انت که تئیی بادشاهی چه تنو پچ گرگ بوتگ. (۳۲) تنو چه انسانان گلینگ بئے و جنگلی جانورانی درنیاما جهمند بئے. تئیی ورد و وراک پس و گوکانی ڈئولا کاه و بوچ بنت. تان هیت زمانگا تنو انچش بئے تان هما وهدا که تنو پجاه بیارئے و بزائے که بُرزین ارشئے هدا انسانی بادشاهیانی سرا هکمران انت و هما مردما دنتش که وت لوئیت.“

هما دمانا گون نبوگدنزرا انچش بوت که گوشگ بوتگ ات. آ چه انسانان گلینگ بوت، پس و گوکانی ڈئولا کاه و بوچی وارت، آییئے جسم چه آسمائے نودا تر بوت، تانکه آییئے مود وکابئے پٹانی ورا رُستنت و ناکنی مرگئے پنجگانی ڈئولا بوتنت.

(۳۴) ”بله آ روچانی هلاسیا، من نبوگدنزرا وتی چم آسمائے نیمگا چست کرتنت و منی هوّش آتک.

نون من بُرزین ارشئے هدائے ستا و سنا کرت،

هما هدا که تان ابد مانیت، من شان و اُزت دات.

چیا که آییئے هکمرانی ابدمانین هکمرانییے و

آییئے بادشاهی تان نسلانی نسل برجاه مانیت.

(۳۵) جهانئے سجھین مهلوک آییئے دیمه هچ نه انت.

آ، گون آسمانی لشکرا وتی دلئے تبا کار کنت و

گون زمینئے سرئے نندوکان هم.

چُشین گسے نیست که آییئے دستا بداریت و

بگوښیت که 'تئو چه کنگا ائے؟'

(۳۶) هما دمانا منی هوښ آتک و منی بادشاهیئے شوکتئے هاترا منی شان و
مزنی پدا په من آتک. منی سَلاهکار و میر و مهتران منا در گیتک و منی بادشاهی
تَهِت پدا منا دئیگ بوت و منی اِزَت چه پیسریگین اِزتا باز گیشتر بوت. (۳۷) نون
من نبوگدیزر آسمانانی بادشاهها ستا کنان، ساژایان و شرپ دئیان چیا که آییئے
سجَهِین کار راست اَنَت و آییئے راه په اِنساپ. آ، گروناکانی گردنا جَهِل کَرَت
کنت.

دیوالئے نبشته

(۱) بادشاه پلشارزا بلاهیڼ داوَتے دات. وتی هزار میر و مهتری مهمان کَرَت و
إشانی دیما شرابی وارت. (۲) وهدے پلشارزا شرابئے تام چشت، هُکمی دات که
هما تلاه و نگرهیڼ دَرپ آرگ ببت که آییئے پیرک نبوگدیزرا چه اورشلیمئے مزنیڼ
پرستشگاهها، چه هُدائے لوگا اورتگ اَتنت تانکه بادشاه، آییئے میر و مهتر، آییئے جَن
و سُریت إشانی تها بنوشت. (۳) گُزا هما تلاهیڼ دَرپش اورتنت که چه اورشلیما،
چه هُدائے پرستشگاهها آوار جنگ بوتگ اَتنت. بادشاه، آییئے میر و مهتران، آییئے
جَنان و سُریتان إشانی تها شراب وارت. (۴) آیان شراب وارت و تلاه، نگره، بُرنج،
اَسَن، دار و سِنگین هُدایانی ستا کَرَت.

(۵) اَناکها مردمی دستییئے لنکک زاهر بوتنت و چراگدانئے دومی نیمگا، شاهی
کلاتئے دیوالئے دُونئے سرا نبشته کنگا لگنت. بادشاهها نبشته کنوکین دستئے پُشت
دِیست. (۶) نون بادشاهئے دیم زرد تَرَت و آیا اَنچین تُرسے دلا کپت که سُرینئے
بند و بُوگی شَل بوتنت و کوَنڈی اَنچو لَرزتنت که گوَن یکدومیا لگنت. (۷)

بادشاهه ګوګار کړت و هُکم دات که ساهر، نجومی و استارزانتان بیاریت. ګوڼ
 بابلے دانایان ګوشتی: ”هما کس که اے نبشتها بوانیت و مانا بکنت، آ جَمورنگین
 ګد و تلاهین هارے ګورا دئیګ بیت و بادشاهیے سئیمی هُکمران کنگ بیت.“

۸ ګزا بادشاهیے سجّهین داناين مردم آتکنت، بله ګسا نبشته وانت و په
 بادشاهه مانا کړت نکرت. ۹ نون بادشاهه بلشارر ګیشتر پريشان بوت. آییے دیم
 ګیشتر زرد تَرَت. آییے میر و مهتر هییران بوتنت.

۱۰ شهبانکا وهدے بادشاهه و آییے هاسین مردمانی تئوار اشکت، دیوانجاها
 آتک و ګوڼ بادشاهه ګوشتی: ”او بادشاهه! مُدام زندگ باتے. وتا پريشان مکن و
 وتی دیم زرد مترین. ۱۱ تئی بادشاهیا مردے هست که آیییا پاکین هُدایانی روہ
 مان انت و تئی پیرکے دئورا ګندگ بوتگ که آیییا باتنی رُزنایی، سَردی و هکمت
 و هُدایانی دئولین دانایے ګوڼ. تئی بادشاهیې پیرک، نبوګدنرزا اے مرد جادوګر،
 ساهر، نجومی و استارزانتانی مستر کرتګات، ۱۲ چیا که اے دانیال، که بادشاهه
 آییے نام بلتشارر کرتګ، اشیا اجبین روہے، زانت و سرپدیے هست ات. آواب و
 چاچانی مانا کنگ و ګرانین جیڑهانی ګیشینګا سک بلد ات. دانیالا لوثاين، هما ترا
 اشیے مانایا ګوشت کنت.“

۱۳ ګزا دانیال، بادشاهیے دیم آرګ بوت. بادشاهه ګوڼ دانیالا ګوشت: ”تئو هما
 دانیال اے که چه یهودائے دراندیھان انت، هما که منی بادشاهیې پیرکا چه یهودایا
 اورتګ انت؟ ۱۴ من انون سهیګ بوتګان که ترا هُدایانی روہے مان انت و ترا
 باتنی رُزنایی، سَردی و اجبین هکمتے هست. ۱۵ منی دیم انون دانا و ساهر
 آرګ بوتګ انت که اے نبشتها بواننت و په من مانا بکنت، بله آیان مانا کړت نکرت.
 ۱۶ بله من تئی بارئوا اشکتګ که تئو مانا کړت کنے و جیڑهانی ګیش و ګیوارا
 بلد اے. اګن تئو اے نبشتها وانت و مانا کړت بکنے، ترا جَمورنگین ګد و تلاهین
 هارے ګورا دئیګ بیت و تئو، بادشاهیے سئیمی هُکمران کنگ بے.“

(۱۷) گڙا دانيالا گون بادشاهه گوشت: ”وتی ټیکی و ټهپهان وتی کړا کن و دادان په دغه گسیا ایر کن. من اے نېشته چوئها وانان و په تئو بادشاهه مانا کنان. (۱۸) او بادشاهه! برزین ارشئ هدايا، نبوگدنزر بزان تئیی پیرک، بادشاهی، مزنی، شان و شرپ داتگ ات. (۱۹) هما مزنیئ سئوبا که هدايا داتگ ات، سجھین کئوم و راج و هر زبائئ مردم چه ترسا تئیی پیرکئ دیم لرتنت. گسے که آييا کُشگ لوئت، کُشتی و گسے که آييا کُشگ نلوئت، نکُشتی. گسے که آييا مزنی دئیک لوئت، مزنی ای دات و گسے که آييا کمشرپ کنگ لوئت، کمشرپی کرت. (۲۰) بله وهده آيیئ دل پُرکبر و ارواه چه گروناکیا پُر بوت، چه بادشاهی ټهتا ایر گيجگ و شان و شوکتی پچ گرگ بوت. (۲۱) آ، چه انسانانی درنياما گلینگ بوت و آيیئ دل جانوری دله جوژ کنگ بوت. جنگلی هرانی نیاما جهمند بوت، پس و گوکانی دئولا کاه و بوچ وارینگ بوت و چه آسمائئ نودان آيیئ بدن تر کنگ بوت، تان هما وهدا که زانتی که برزین ارشئ هدا انسانانی بادشاهيانی سرا هکمران انت و هما مردما إسانی سرا هکمران کنت که وت لوئیت.

(۲۲) بله او بلشارر، نبوگدنزرئ نماغ! اے سجھین چیزت زانتنت و انگت هم گروناکی ات چه وتی دلا در نکرت. (۲۳) تئو وتارا آسمانی هداوندئ دیم برز زانت و لیکت و هکمت کرت که هدا ئوگئ دَرپ تئیی دیم آرگ بنت. تئو و تئیی میر و مهتران، تئیی جنان و سريتان اے دریانی تها شراب وارت و تئو نگره، تلاه، برنج، آسن، دار و سینگین هدا ستا کرتنت که نه گندنت، نه اشکنت و نه سرید بنت. بله تئو هما هدا شان و شوکت ندات که تئیی ساه و تئیی سجھین راه آيیئ دستا انت. (۲۴) پمیشکا اے دست، چه هما هدا ئو نیمگا دیم دئیک بوتگ و اے لبر نېشته کنگ بوتگ انت.

٢٥) نبشته اِش اِنْت: 'مِنے، مَنے، تِکَل، پارسین.' ٢٦) اے لبزانی مانا اِش اِنْت:

'مِنے' بزان هُدايا تئیی بادشاهیئے رُوچ هساب کرتگ و هلاس کرتگ اِنْت. ٢٧) 'تِکَل' بزان تئو شاهيما وَزن کنگ بوتگئے و اے هبر زانگ بوتگ که تئو سُبک ائے. ٢٨) 'پِرس' بزان تئیی بادشاهی بهر کنگ و ماد و پارسان دئیگ بوتگ. ٢٩) گُزا بِلشازرا هُکم دات و دانیالِش جَمورنگین گُد و تلاهین هارے گُورا دات و دانیال، بادشاهیئے سئیمی هُکمران جوژ کنگ بوت. ٣٠) هما شپئے شپ بابلیانی بادشاه، بِلشازر کُشگ بوت. ٣١) گُزا بادشاهی مادین داریوشا رَسْت. اے وهدا داریوشئے اُمر کِساس شست و دو سال اَت.

دانیال شیرانی گارا

١) داریوشا دلا شئور کرت که وتی بادشاهییا یک سد و بیست والی بداریت که آییئے بادشاهیئے سَجّهین کارانی زَمهوار بِنْت و ٢) اے والیانی سرا سئے سروزیر دارگ ببیت. دانیال چه اے سئیینان یگے اَت. والیانا، همه سروزیرانی دِیما هساب دئیگی اَت تانکه بادشاهها تاوانے مرسیت. ٣) دانیال، وتی اجبِین روهئے سئوبا، زوت چه اے سروزیر و والیان دِیما در اَتک. چه دانیالئے لاهکیا، بادشاهها هئیال کرت که سَجّهین مُلکئے زَمهواریان هماییا بدنت. ٤) گُزا اے دگه سروزیر و والی دانیالئے هکومتی کارانی تها رَدی شوهاز کنگا لگتنت، بله آیان په دانیالئے ایر جنگ و مئیارِیگ کنگا هچ نیمونے دست نکیت. آ، وپادارے اَت، چه وتی کاران نادلگوش نه اَت و نه که سلکاریه کرتی. ٥) نون اے مردمان گوشت: "مارا اے مرد، دانیالئے هلاپا دگه هچ نیمونے دست نکیت، ابید چه اَنچین گپیا که آییئے هُدائے شَرِیتئے بارئوا ببیت."

٦) گُزا اے سروزیر و والی یکجاه بوت و بادشاهئے کِرا اَتکنت و گوشتش:

”بادشاه داریوش! مُدام زندگ باتئ. (۷) او بادشاه! تئیی سَجْهین سروزیر، هاکم، والی، سَلاهکار و سرداران و تمان و تا شُور کرتگ که تئو یِک شاهی هُکمے بدئیے که هرگس تان آیوکیڼ سی رُچا ترا ابید، دگه هُدا یا دگه مردمیئے کِرا دوا بلوئیت، شیرانی گارا دئور دئیگ بیت. (۸) او بادشاه! نون هُکم بدئے و اے پَرمانا دَسَهَت کن تانکه بدل بوت مکت. اے دئولا اے هُکم، ماد و پارسئے کانوئے جوړ بیت که بدل کنگ نبیت.“ (۹) گُزا بادشاه داریوشا پَرمان دَسَهَت کرت.

(۱۰) نون وهده دانیال سهیگ بوت که چُشین پَرمانے دَسَهَت کنگ بوتگ، وتی لوگئے هما بُرزی کوئیا شت که دریگی دیم په اورشلیما پَچ بوتنت و اَنچو که مُدام کرتگ آتی، رُچے سئے رندا کوئندان کیت، دوايي کرت و وتی هُدائے شُگرئ گیت. (۱۱) گُزا اے مرد مُچ بوت و آتکنت و دیستش که دانیال وتی هُدائے کِرا دوا و پریات کنگا انت. (۱۲) بادشاهئے کُرا شتنت و شاهی پَرمانئے بارئوا هبرش کرت و گوشتش: ”او بادشاه! تئو پَرمانے دَسَهَت نکرتگ که هرگس تان سی رُچا ترا ابید دگه هُدایئے یا که دگه مردمیئے کِرا دوا بلوئیت، شیرانی گارا دئور دئیگ بیت؟“ بادشاه پَسئو دات: ”هئو، اے راست انت. ماد و پارسئے کانوئے هسابا اے بدل بوټ نکنت.“ (۱۳) نون آیان گوڼ بادشاه گُشت: ”دانیال که چه یهودائے دراندیْهان یگے، تئیی جند و تئیی دَسَهَت کرتگین پَرمانی هچ دلوگوش نکرتگ، او بادشاه! رُچے سئے رندا انگت وتی هُدائے کِرا دوا لوئگا انت.“ (۱۴) بادشاه که اے هبر اشکت، سک پریشان بوت. ارادهی کرت که دانیالا رَکینان و تان بیگاها همه جُهدا ات که چوڼ آییَا برکینیت.

(۱۵) گُزا اے مرد پدا یکجاه بوت و بادشاهئے کِرا آتکنت و گوشتش: ”بچار، او بادشاه! ماد و پارسئے کانون انت که بادشاهئے دَسَهَت کرتگین هچ هُکم و پَرمان بدل بوټ نکنت.“ (۱۶) گُزا بادشاه هُکم دات و دانیال آرگ و شیرانی گارا دئور دئیگ بوت. بادشاه گوڼ دانیالا گوشت: ”تئیی هما هُدا و ت ترا برکینات که تئو

مُدام آییئ هِزمتا کئئ. (۱۷) پدا سِنگے آرگ و گارئ دپا اِیر کنگ بوت. بادشاهَا
 گُون وتی جندئ و وتی میر و مهترانی مُندریگان گارئ دپ مُهر جت تانکه
 دانیائے جاوَر بدل بوت مکت. (۱۸) پدا بادشاه وتی کلاتا شت. سَجْهین شپا
 وراکی نئوارت و واب نکیت. آییئ بارگاهَا هِچ پئیمین شاتکامی کنگ نبوت.

(۱۹) شُها ماهله، اَنچو که روچا ټک کرت، بادشاه پاد آتک و زوت زوتا شیرانی
 گارئ نِیمگا شت. (۲۰) وهده گارئ نزیگا رست، گُون دردناکین تئواریا کوگاری
 کرت و گُون دانیالا گوشتی: ”او دانیال! او زندگین هُدائے هِزمتکارا! بارین ترا تئی
 هما هُدایا چه شیران رَکینت کرت که تئو مُدام آییئ هِزمتا کئئ؟“ (۲۱) گُرا دانیالا
 پَسو دات: ”او بادشاه! مُدام زندگ باتئ. (۲۲) منی هُدایا وتی پریشتگے راه دات
 که شیرانی دپی بست. شیران منا هِچ تاوان ندات. او بادشاه! هِمینچک که من
 هدائے دِیما بیگناه آن، هِمینچک تئی دِیما هم من هِچ ردین کارے نکرتگ.“

(۲۳) نون بادشاه سک گل بوت و هُکمی دات که دانیال چه گارا در کنگ بیت.
 گُرا دانیال چه گارا در کنگ بوت. ئپے هم پری نیستات چیا که آیا وتی هُدائے
 سرا تئوکل کرتگات. (۲۴) نون بادشاهَا هُکم دات و هما مردم آرگ بوتنت که
 دانیائے هلاپا پندلش سازتگات. آ گُون جَن و چُگان شیرانی گارا دئور دئیگ
 بوتنت. اَنگت گارئ جُهلانکیا سر نبوتگاتنت که شیران گیتنت و آیانی سَجْهین
 هَد پُروشتنت.

(۲۵) پدا بادشاه داریوشا په سَجْهین کئوم، راج و هر زبائے مردمان که تیوگین
 سرزمینا جهمند اتنت، نبشته کرت: ”شما گیشا گیشتر ایمن باتیت. (۲۶) من جار
 جنان که منی بادشاهیئ هر کُندئے مردم، چه دانیائے هُدائے تُرسا بلرزنت و
 هماییا شرب بدئینت.

چیا که هما زندگین هُدا انت و

مُدامَ مانیت.

آییئے بادشاهی هچبر تباه و برباد نبیت و

آییئے هُکمرانی هچبر هلاس نبیت.

هما نجات دنت و رَکینیت، (۲۷)

آسمان و زمینئے سرا

اجبتین نشانی و مؤجزه پیئش داریت.

هماییا دانیال چه شیرانی دیا رَکینتگ.

نون اے مرد دانیالا، داریوش و پارسین کورشئے بادشاهی دئورا دیمروئی کرت. (۲۸)

دانیال چار جانور و ابا گندیت

(۱) بابائے بادشاه بلشازرئے دئورئے اولی سالا دانیالا و ابا دیست، وهدے وتی نپادئے سرا تچک ات، شُبین و اِلهام آییئے سرئے تھا چکرگا اتنت. آیییا وتی و ابا هاسین هبر نبشته کرتنت. (۲) دانیالا گوشت: ”من شپا اِلهام و شُبین گندگا اتان و من دیست که آسمانئے چارین گواتان مزین دریا مَسْت کرت. (۳) پدا چار بلاهین جانور چه دریایا در آتک. هر یگیئے دروْشم چه اے دگران جتا ات.

(۴) اولی، شیرئے دئولینے ات و وکابی بانزلی پر ات. من چم سک کرتگ و تان هما وهدا چارگا اتان که اِشیئے بانزل گوجگ بوتنت و جندی چه زمینا چست کنگ و مردمیئے وړا دو پادئے سرا اوشتارینگ بوت و اشیا انسانی دله دئیگ بوت.

٥) پدا دگه جانورے زاهر بوت، اے دومی، ممّے ڈئولینے آت و گش وپتگ آت و سّے پهلوگی دنتانانی نیاما دپا آت. ایشیارا گوّشگ بوت: 'پاد آ، وتا چه گوشتا سیرلاپ کن.'

٦) ایشیا رند، من انگت چارگا آتان و دیسٹن دگه یگے، پلنگے ڈئولینے آت و ایشیئے پُشتا چار مُرگی بانژل پر آت. اے جانورا چار سرگ پر آت و هاکمی اهتیارے ایشیا دئیگ بوت.

٧) ایشیا پد، من انگت شیئے الهام و شبینان گندگا آتان و چارمی جانورن دیست. اے تُرسناک، هئیتناک و سک زورمند آت. ایشیا دراجین آسنین دنتان پر آت. وتی شکاری پرؤشت و ایر بُرت و سراروکی پادانی چیرا لپاشتنت. چه آ پیسریگین سجّهین جانوران جتا آت و ده کانٹی پر آت. ٨) من ایشیئے کانثانی بارئوا جیژگا آتان، دیسٹن ایشانی نیاما دگه گسانین کانٹے در آتک و چه جانورے اولی کانثان سّے کانٹ ایشیئے دیما چه بُنا گوچگ بوت. من دیست که اے کانثا مردمی چمّے پئیمین چم پر آت و دپے پر آتی که بٹاک جنگا آت.

هما که چه زمانگان هست انت

٩) من انگت چارگا آتان که

بادشاهی تَهت آرگ و ایر کنگ بوتنت و

هما که چه زمانگان هست انت، آتک و نشت.

آییئے پوْشاک چو بریا و

سرّے مود، پَزْمے ڈئولا اسپیت آتنت.

آييئې تَهْت، آسئې بُرانزئې اَت و
تَهْتئې چَهر وَرُوكيَن پاَدگ، رُوكيَن آس اَتنت.

١٠ آسئې كُئورئې تچگا اَت و

چِه آييئې بارگاها در آيگا اَت.
هزاراني هزار آييئې هزمتا اَت و
لگاني لَك آييئې دِيما اوشتاتگات.
ديوان پِه دادرسيالنيشت و
كتاب پچ بوتنت.

١١ هما بٹاکان که کانئش جنگا اَت، من آياني سئوبا انگت اے نِدارگا چارگا
اَتان. تان هما وهدا چارگا اَتان که جانور کُشگ بوت و آييئې جُون زئوال کنگ و
رُوكيَن آسا دئور دئيگ بوت. ١٢ اے دگه جانوراني هاكمي پچ گرگ بوتگ اَتنت بله
آياني زندا لهتِيَن رُوج گِيَش کنگ بوت.

١٣ من شپئې اِلهامان چارگا اَتان، ته ديسْتَن،

گُون آسماني جمبران انساني چُكِيئې دُئوليئې آيگا اَت و
هماييئې نيمگا پيداك اَت که چِه زمانگان هستانت و
آييئې دِيما آرگ و پِيَش کنگ بوت.

١٤ ٲاكمل؁ شان و بادشاهى همشفا ءئفك بوت

كه سكهفن كئوم و راج و هر زبائى مرءم اشفئى هزما بكنت.

اشفئى هكمرانى اءمانفن هكمرانى كه هكبر هلاس نبف و

اشفئى بادشاهى هكبر زئوال نبف.

وابئى مانا

١٥ من ءانىالئ ارواه ٲرفشان اء. منى ءل و ءماكئ شبن و الهامان منا

ئرسفنء. ١٦ من چه همافان فكئئى كرا شءان كه اوءا اوشتاىك اءنء و كُشن كرت كه اء سكهفن چفزانى اسلى مانا چه انء؟ كرا آففا كؤن من هبر كرت و منا اشانى مانافى سرفء كرت.

١٧ 'اء چارفن بلاهفن جانور؁ ءنفاء چار بادشاه انء كه چسء بنت. ١٨ بله بادشاهى؁ برزفن ارشئى هءائى ٲاكفن مرءمان ءئفك بفء و اءء ءان اء همافانى ملكء بفء. ١٩ ٲءا من چارمى جانورئى ٲكافن مانا زانك لوءء؁ هما كه كؤن وءى اسنفن ءنءان و برنجفن ٲنجكان چه اء ءكه سكهفنان كءا و سك باز ئرسناكءر اء؁ هما كه وءى شكارى ٲرؤشت و افر برء و ٲشت كفءكفن ٲاءانى چفرا ٲفاشءنء. ٢٠ من آفئى سرفء ءهفن كانءانى مانا هم زانك لوءء و اء ءكه كانئى مانا هم كه رءءا رُست و آفئى ءفما چه آفان سئى كانء كفء؁ بزاف هما كه چم و ءٲى ٲر اء و بءاك كئكا اء و كئءكا چه اء ءكراف مسءر اء. ٢١ من انگء چاركا اءان و آكانء كؤن ٲاكفن مرءمان كئكا اء و آفان چفءرءسء كئكا اء؁ ٢٢ ءانكه هما اءك كه چه زمانكان هست انء و برزفن ارشئى هءائى ٲاكفنانى هكا ءاءرسى اى كرت و هما وهء رُست كه اء ٲاكفنان بادشاهى وءى ملكء كرت.'

٢٣ گڙا آيا گوشت: 'چارمی جانور، زمينے سرا چارمی بادشاهيے بيت که چو
 اے دگه سڄھين بادشاهيان نبیت. اے، سڄھين جھانا لگتمال کنت، پرؤشيت و
 ايری بارت. ٢٤ دهين کانثانی مانا اش انت که چه اے بادشاهيا ده بادشاه چست
 بيت و دگه يگه چه اشان و رند چست بيت و اے، پيسريگينانی ڏولینے نبیت و
 سۓ بادشاه پرؤش دنت. ٢٥ اے، بُرزين آرشۓ هڏائے هلاپا هبر کنت و آيۓ
 پاکين مردمان آزار دنت. اشيۓ اراده بيت که کانون و وهدان بدل بکنت و هڏائے
 پاکين مردم په وهديا اشيۓ دستا دئيگ بنت، بزان تان وهديا، وهدان و نيم وهدا.

٢٦ بله ديوان په دادرسيا ننديت. آيۓ هاکمی پچ گرگ بيت و تان ابد
 سرحميا تباہ و برباد کنگ بيت. ٢٧ پدا بادشاهی، هاکمی و آسمانۓ چيرۓ
 سڄھين بادشاهيانی شوکت و مزی، بُرزين آرشۓ هڏائے پاکين مردمان دئيگ
 بيت. هڏائے بادشاهی ابدی بادشاهيے بيت و سڄھين بادشاهی و مُلک، هڏائے
 هزمت و پرمانبرداریا کنت.

٢٨ هبر همدا هلاس بوت. من دانيال چه وتی هيالان سک پريشان بوتان و
 مني ديم زرد ترّت. بله من اے گپ گوڼ وت داشت.

گورانډ و پاچن

١ بادشاه بلشاررۓ دئورۓ سيمي سالا من دانيالا دگه الهامۓ بوت، چه آيا
 و رند که منا پيسرا بوتگ ات. ٢ من وتی الهاما ديست که شوشۓ کلانا آن که
 ايلامۓ دمگا انت. الهاما ديستن که اولايۓ کئورۓ کشا آن. ٣ پدا من سر چست
 کرت و چارت ته دوکانئين گورانډۓ کئورۓ ديما اوشتاتگ. کانثی ذراج انت، بله
 يگه چه دوميا ذراجتر انت و ذراجترين کانث رندترا رست. ٤ من ديست که اے
 گورانډ روڼندی، گوريچانی و زرباری نيما کانث جنان انت و هچ جانور آيۓ ديما

اوښتات نکنت و کسا اے توان نیست که چه آییئے زؤرا یگیا رگینت بکنت. آیا هر چیز وتی دلئے تبا کرت و مزن شان بوت.

۵ من که شریا پگر کرت گزا دیستن ته یک پاچنے چه روئندی نیمگا پیداک انت که پوره سجهین زمینی گپنگ بله پادی زمینا نلگگا انت و چمانی نیاما اجبین کانئے پر انتی. ۶ آهما گورانڈئے کرا آتک که دو کانئی پر ات، هما که من کئورئے دیما اوشتگا دیستگات. پاچن آییئے سرا هژم گپنگات و گون سرجمین زؤرا آییئے سرا کیت. ۷ من دیست که آ، دیم په گورانڈا پیداک انت. سک هژم گپنگ. پاچنا گورانڈ جت و دوین کانئی پروشتنت. گورانڈا آییئے دیما هچ زور مان نیستات. زمینئے سرا دئوری دات و پادمالی کرت. کس نیستات که گورانڈا چه آییئے زؤرا برگینیت. ۸ پدا پاچن سک زؤراور بوت بله انچو که وتی زؤراوریئے برزادیان سر بوت، مزین کانئی پرشت و آییئے جاگها چار دگه اجبین کانٹ رُست که دیمش آسمانئے چارین گواتانی نیمگا ات.

۹ چه اے کانثان یگئیئے سرا گسانین کانئے رُست که جنوبی، رودراتکی و زیباین ملکئے نیمگا رُدان و سک مزن بئیان بوت. ۱۰ اے آسمانی لشکرئے نیمگا رُست و لشکرئے بهرے و لهتین استاری زمینا دئور دات و پادمال کرت. ۱۱ اشیا وتارا لشکرئے سالارئے ڈولا مزن کرت. هر روچیگین گربانیگی بند کناینتنت و مزین پرستشگاهی گمشرپ کرت. ۱۲ اشیئے سرکشئیئے سئوبا آسمانی لشکر و هر روچیگین گربانیگی اشیئے دستا دئیگ بوتنت. راستی ای زمینا دئور دات و هر چیزى که کرت، کامیاب بوت.

۱۳ نون من اشکت پاکینے هبرا انت. دگه پاکینیا چه آیا جُست کرت: ”اے إلهام، بزان هر روچیگین گربانیگی، تبهکارین سرکشی، هدائے پاکین لوگئے چیردستی و لشکرئے پادمال بیگئے إلهام و شبین تان کدینا برجاه مانیت؟“ ۱۴

آییا پسئو دات: ”تان دو هزار و سئو سد شهب و بیگاها. رندا، پرستشگاه پدا پاک و برجاه کنگ بیت.“

شُبِیْنئے مانا

١٥) وهدے منِ دانیال شُبِیْنا چارگا آتان، من سرپد بئیگئے جُهد کرت ته دیستن که منی دیما چیژے اوشتاتگ که پوره انسانیئے ڈئولا انت. ١٦) من چه اولایئے کئورئے نیاما انسانی تئوارے اشکت، گوانکی جَت و گوشتی: ”او جبراییل! اے مردا شُبِیْنئے مانایا سرپد کن.“ ١٧) گژا آ منی نژیگا همؤدا آتک که من اوشتاتگ آتان. منا ثرسے جانا کیت و دیم په چیژ کپتان. آییا منا گوشت: ”سرپد بئے، او انسانئے چُک! شُبِیْن هلاسیئے وهدئے بارئوا انت.“ ١٨) هما وهدا که آگون من هبرا ات من دیم په چیژ ویت و سک و اب کپتان. آییا منا دست پر کرت و اوشتارِیْنت.

١٩) گوشتی: ”بچار، من ترا سرپد کنان که گزبئے گڈی وهدا چه بیت. هرچه که تئو دیستگ هلاسیئے گیشِیْنتگیْن وهدئے بارئوا انت. ٢٠) دوکانئین گورانڈ که تئو دیست، ماد و پارسئے بادشاهانی نشانی انت. ٢١) پاچن، یونانئے بادشاهئے نشانی انت و هما بلاهیْن کانٹ که آییئے چمانی نیاما ات، اولی بادشاه انت. ٢٢) هما چارین کانٹان که پُرشتگیْن کانٹے جاگه گیت، آچار بادشاهییئے نشانی انت که چه ایشیئے کئوما چست بنت بله ایشیئے ڈئولین زور و واکش گون نبیت. ٢٣) آیانی دئورئے گڈی زمانگا، وهدے سرکشی چه گیشا گیشتر بیت، هئیبتناک و پتنه سازین بادشاهے کئیت. ٢٤) اے، سک زورمند بیت بله چه وتی جندئے واکا نه. سگین بلاهیْن تباھی کاریت و هرچه که کنت، کامیاب بیت. اے، زوراور و پاکین مردمان تباہ کنت. ٢٥) په هوْشمندی پندل سازیت و کامیاب بیت. وتی دلا وتا مزن سرپد بیت. بازیئے سهیگ هم نبیت و ایمنیا نشتگیْن جاگها تباھش کنت. اے، شهزادگانی

شہزادگئے ہلایا ہم یاد کئیت بلہ جندی بے انسانی دستیا تباہ کنگ بیت. (۲۶)
 شہب و بیگاہانی ہمے شبین کہ ترا گوشگ بوت، راست انت. بلہ اے شبینا رازے
 بکن چیا کہ اے ہما آیوکیں وهدئے روچانی بارئوا انت کہ انگت سک دور انت.

(۲۷) گڑا من دانیلا، سک دم بُرتگات و تان چیڑے روچا نادراہ بوتان. رندا پدا
 یاد آتکان و بادشاہئے کاران دزگت بوتان بلہ منا شبینا ہئیران کرتگات و چہ
 سریدیئے ہدا در ات.

دانیالے دوا

(۱) داریوش ہشایارشاہئے دئورئے اولی سالا، ہما کہ زاتا مادے ات و
 بابلیانی ملکئے بادشاہ بوت، (۲) ہمایئے دئورئے اولی سالا من دانیال، پاکین
 کتابانی تھا سالانی ہما حسابا شریا چارگا اتان کہ ہداوندا وتی لبزئے تھا گون
 ارمیا نبیا گوشتگات. من دیست کہ اورشلیمئے تباہی تان ہپتاد سالا مانیت. (۳)
 گڑا من وتی دیم ہداوندین ہدائے نیمگا ترینت، دوا و پریات کرت، روچگ داشت،
 گونیین گد گورا کرت و وتا پر پر ریتک. (۴) من وتی ہداوندین ہدائے کرا دوا
 کرت، گناہ منتنت و گوشت:

”او ہداوندا! او وزن و باکمالین ہدا! تئو ہما ہدا ائے کہ وتی اهد و گراپورہ
 کنئے و گون ہمایان مہر کنئے کہ ترا دوست دارنت و تئی پرمنان منت. (۵) ما
 گناہ کرتگ، ردین کار کرتگ، بدکار و یاگی بوتگین و چہ تئی پرمان و کانوان
 وتی دیم ترینتگ. (۶) ما تئی ہزمتکارین نبیانی ہبر ہم گوش نداشتگ، ہما کہ
 گون تئی ناما گون مئے بادشاہان، مئے رہبران و مئے پت و پیرینان و ملکئے
 سجھین مردمان ہبرش کرتگ. (۷) ادل تئی جندئیگ انت، او ہداوندا! بلہ ما
 مروچان پشل و سرچہل این. یہودائے مردم، اورشلیمئے جہمند و سجھین
 اسرائیل انچش انت، ہما کہ نزیک و گوران انت و ہما کہ دور انت. اے، تئو

سَجَّهَيْن مَلْكَانَ گَلَيْتَنگ اَنْتَ که گُون تئو بے وپایی اِش کرتگ. (۸) او هُداوندا! ما چه شَرْمندگیا سَرَجَهل اَيْن، مئے بادشاه، شهزادگ و مئے پت و پیرین، چیا که ما تئیی گَنهکار اَيْن. (۹) رَهْمَت و پَهْلَی گُون مئے هُداوندین هُدايا اِنت پَل تَرے ما چه آييا ياگی بوتگيْن. (۱۰) ما نه وتی هُداوندین هُدايے پرمانبرداري کرتگ و نه هما شَرِيْتئے هَسابا گام جتگ که چه وتی هِزْمَتکارِيْن نَبِياني زُبانا مارا رَسِيْنتگی.

(۱۱) سَجَّهَيْن اِسْرايِیلا تئیی شَرِيْتئے ناپرمانی کرتگ، دِيْمَش تَرِيْنتگ و تئیی پرمانبرداري اِش نکرتگ. پَمِيْشکا هما نالْت که هُدايا وتی هِزْمَتکارِيْن مَوْسائے شَرِيْتئے تها وتی نامئے سئوگند وارتگ و اهد کرتگ، نون مئے سرا کپتگ چیا که ما هُدايے گَنهکار بوتگيْن. (۱۲) اے دُئولا، تئو وتی هما هبر پوره و سَرَجْم کرتگ اَنْت که تئو مئے و مئے هُکمرانانی هلاپا کرتگ اَنْت. تئو مئے سرا مَزِيْن تباھی آورتگ. چیا که سَجَّهَيْن اَسْمانئے چیرا هچبر چُشِيْن چيزے نبوتگ که گُون اورشليما بوت. (۱۳) مَوْسائے شَرِيْتا نَبِشْتگيْن سَجَّهَيْن تباھی مئے سرا اَتکگ، بله ما اَنگت وتی هُداوندین هُدايے رَهْم نلُوت و چه وتی گَناهان پَر نَتَرْتِيْن و تئیی راسْتِيئے نِيْمگا دِلگُوش نکرت. (۱۴) هما مُسِيْبَت که هُداوندا وتی هِيالان داشتگات، نون مئے سرا دئوري دات چیا که مئے هُداوندین هُدا وتی سَجَّهَيْن کاران اَدل اِنت بله اَنگت ما آيِيْے گپ گُوش نداشتگ.

(۱۵) او مئے هُداوندین هُدا! اے تئو اے که گُون وتی پُرزُورِيْن دَسْتا وتی کئوم چه مِسْرا دُئا آورت و په وت اَنچِيْن نامے در آورت که تان مَرُوجی هست اِنت. نون ما گناه کرتگ و رَدکار بوتگيْن. (۱۶) او هُداوندا! په وتی سَجَّهَيْن اَدل و اِنساپا بچار و وتی هِژْم و گزبا چه وتی شهر اورشليما، چه وتی پاکيْن کوْها بْگَلِيْن. مئے گناه و مئے پيرِيْنانی رَدکاریانی سئوبا، سَجَّهَيْن همساھگيْن کئوم اورشليما و تئیی کئوما گلاگ بندنت. (۱۷) او مئے هُدا! نون وتی هِزْمَتکارِيْے دُوا و پرياتا گُوش دار. په وَتِيگی بچار و وتی وئيرانِيْن پَرسْتشگاهئے نِيْمگا وتی دِيْما رُژْنا کن، او هُداوندا!

١٨ او منى هدا! وتى دلگوشا گون ما كن و گوش دار، چمان شانك دئى و مئى و
 اے شهرئى تباھيا بچار كه اے شهر چه تئىي ناما پجاه آرگ بيت. چيا كه ما وتى
 پھريژكاريئى سئوبا چه تئو دزبندي نكنين، تئىي مزينن رھمتئى سئوبا دزبندي
 كنين. ١٩ او هداوندا! گوش دار. او هداوندا! پھل كن. او هداوندا! دلگوش كن و
 كمك كن. او منى هدا! په وتيگى بچار، دير مكن چيا كه تئىي شهر و كئوم گون
 تئىي ناما تئوار كنگ بنت.

هيتاد هيتگ

٢٠ نون وھدے من هبر و ذوا كنگا اتان و وتى جندئى و وتى اسرائيلى
 كئومئى گناھان منگا اتان و په هدايى پاكين كوھا، گون وتى هداوندين هدايا
 پريات كنگا اتان، ٢١ وھدے من انگت ذوا كنگا اتان، جبرائيل، هما كس كه من
 وتى پيسريگين شبيئنئى تها ديستگات، بيگاھا، كُربانيگ كنگئى وھدا بال كنان
 تيزيا منى كرا اتك. ٢٢ آيا منا سوچ دات و گوشتى: ”او دانيال! من نون اتكگان
 كه ترا زانت و سريدي بدئيان. ٢٣ تئىي ذوايانى بنگيچا پسئوے اتكگات و من
 اتكگان كه ترا ھال بدئيان چيا كه تئو هدايا سك دوست ائى. گزا پسئوا شريا
 دلگوش كن و شبيئا سريد بئى.

٢٤ په تئىي كئوم و تئىي پاكين شھرا هيتاد هيتگ گيشينگ بوتگ كه سركشى
 بكئيت، گناھ ھلاس بنت، كُربانيگ كنگ و گناھانى تاوان پُر كنگ بيت، ابدى اذل
 برجم بيت، شبيئن و پئىگمبرى مھر جنگ بنت و چه سجھينان پاكترين جاگه
 روگن پر مشگ بيت. ٢٥ تئو بزان و سريد بئى كه چه اے هكمنئى آيگئى وھدا كه
 اورشليم پدا برجاه و اذل كنگ بيت، تان ’روگن پر مشتگين‘ شھزادگئى آيگا، هيت
 هيتگ و شست و دو هيتگ گوزيت. اورشليم، پدا گون اپراھا و دمك و گليان اذل
 كنگ بيت، بله پريشانىانى زمانگا. ٢٦ رندا، شست و دو هيتگا پد، هما ’روگن پر

مُشتگین، کُشگ بیت و آیئے کړا هچ پَشت نکیت. آیو کین هکمرانئې مردم شهر و مزین پرستشگاها تباہ کنت، بله آیئے چنډئې تباہی چو هاریا کئیت. جنگ تان گډسرا برجاه مانیت و تباہیانی شور بُرگ بوتگ. (۲۷) یکه کئیت و گون بازیڼیا تان هپتگیا مَهمین اهدے کنت، بله هپتگئې نیاما کربانیگ و هیراتان بند کنت. پلیتی و بَرناکئې بانزلئې سرا بیړان کنوکه کئیت، تان وهدے که هما اکبت که په آییا گیشینگ بوتگ، آیئے سرا کپیت.

کئورئې کُشئې شُبین

(۱) پارسئې بادشاه کورشئې دئورئې سئیمی سالا دانیالا، که بَلتشارئې ناما هم زانگ بوت، إلهام رست. إلهامئې پیگام راست ات و بلاهین جنگئې بارئوا ات. اے پیگامئې مانا آییا شُبینئې تها رست.

(۲) آروچان، من دانیال تان پورهین سئې هپتگا پُرسیگ اتان. (۳) من هچ وشین وراک نوارت. گوشت و شراب دپ پر نکرت، روگن پر نمشت تانکه اے سئین هپتگ گوستنت. (۴) اولی ماهئې بیست و چارمی روچا وهدے من مزین کئور، دجلهئې لمبا اتان، (۵) من وتی چم چست کرتنت، ته دیست مردے لیلیمین گدی گورا و لانکا چه اوپازی تلاها اڈ کرتگین کمربندے بستگی. (۶) آیئے بدن پوره تلاهرنگین اکوتے ات و دیمی چو گروکا شهم دئیکا ات. چمی گوشئې روکین مَشل اتنت. دست و پادی مُشتگین بُرنجئې دئولا درپشگا اتنت و تئواری چو مردمانی مزین رُمبئې تئوارا ات.

(۷) تهنه من دانیالا اے شُبین دیست، منی همراهان ندیست، بله بلاهین ترسے آیانی جانا کپت و په وتی چیر دئیکا تتکت. (۸) گزا من تهنه بوتان و اے مزین شُبینا چارگا اتان، منی واک و توان هلاس بوت، منی دیمئې رنگ زرد ترّت و منی تها هچ واک و توانے پَشت نکیت. (۹) نون من آیئے تئوار اشکت و انچو که من

اے تئوار اِشکت، دیم په چیر ویت و سک و اب گپتان. (۱۰) پدا دستیا منا دست جت، چستی کرت و منا لرزوکین دست و کونڈانی سرا اوشتارینتی. (۱۱) منا گوشتی: ”او دانیال! او شریمندین مرد! هرچه که گوشان، منی هبرا سرید بئی. پاد آ، چیا که من نون په تئو دیم دئیگ بوتگان.“ وهدے آیی اے هبر کرتنت، من لرزانا پاد آتکان.

دانیالا مدت رسیت

(۱۲) پدا مردا منا گوشت: ”مئرس، دانیال! هما ائولی روچا که تئو وتی دل په سرید بئیگ و وتی هدائے درگاها بییکر بئیگا داتگ، تئی دوا گووش دارگ بوتگ و من تئی هبرانی سئوبا آتگان. (۱۳) بله پارسئے بادشاهیئے شهزادگا تان بیست و یک روچا منی دیم داشت. بله رندا، میکاییل که چه مسترین پریشتگان یگے، منی کَمکا آتک چیا که من اودا پارسئے بادشاهانی کِرا گتگ آتان. (۱۴) نون من تئی سرید کنگا آتگان که گون تئی کئوما دیمترا چه بیت، چیا که شبین آیوکین وهدئے بارئوا انت.“

(۱۵) وهدے آگون من اے هبران کنگا ات، من وتی سر جهل کرت و هچ گوشت نکرت. (۱۶) پوره انسانئے دئولینیا منی لنت دست پر کرتنت. گرا من وتی دپ پچ کرت و گون هماییا که منی دیم اوشتاتگات، هبر کنگا لگتان. گوشتن: ”او منی واجه! اے شبینا منا سک پدرد کرتگ و هچ زور و واکن نیست. (۱۷) من، تئی هزمتکار، چون گون تئو هبر کرت کنان، منی واجه؟ منی واک و توان شتگ و په زورے دم کشگا آن.“

(۱۸) هما که انسانئے دئولا ات، منا پدا دستی جت و زورمندی کرت. (۱۹) گوشتی: ”مئرس، شریمندین مرد! ایمن باتئے. دد بئی. مهکم بئی.“ انچو که آگون من هبر کنگا ات، من ددتر بوتان و گوشت: ”منی واجه! گون من هبر کن، چیا که

تئو منا زور بکشاتگ. “ (۲۰) گړا گوشتی: ”تئو زانئ من چیا تئی کړا آتکگان؟ من زوت پر تران که گون پارسئ شهزادگا جنگ بکنان و وهد من رئوان، یونانئ شهزادگ کئیت. (۲۱) بله اولا ترا گوشان که راستیئے کتابا چے نبشته انت. شمئ شهزادگ میکاییلا ابید، دگه کس نیست که ایشانی دیما منا زورمند بکنت.

(۱) مادین داریوشئ دئورئ اولی سالا من په میکاییلئ زورمند کنگ و نگهپانیا آیئ کړا اوشتاتان.

جنوبی و شمالی بادشاهانی جنگ

(۲) نون من ترا راستین هبرا گوشان. بچار، پارسا دگه سئ بادشاه پاد کئیت، پدا چارمی بادشاه کئیت که چه اے دگه سجھینان گیشتر مالدار و هستومند بیت. انچو که آ وتی مال و هستیئے سوبا زورمند بیت، آ، سجھین مردمان په یونانئ بادشاهیئ دژمنیا پاد کنت.

(۳) رندا زورمندین بادشاه چست بیت. آ، گون مزین زور و واکه هکمرانی کنت و هرچه که دلی لوئیت، کنت. (۴) بله پاد آیگا رند، آیئ بادشاهی پرؤشگ و دیم په آسمانئ چارین گواتان بهر کنگ بیت، بله نه آیئ نسل و پدریچا رسیت و نه آپسری زوری مان بیت که آیئ وتی جندا بوتگ. آیئ بادشاهی چه بُنا گوجگ و دگران دئیگ بیت.

(۵) پدا جنوبئ بادشاه زورمند بیت، بله آیئ یک سالار چه آیئ جندا هم زورمندتر بیت و گون مزین واکیا شمالا ملکه آد کنت و وتی ملکا هکمرانی کنت.

(۶) لهتین سالا پد اهد و گرار بندن. جنوبئ بادشاه جک شمالئ بادشاه کړا په اهد و گرار بندا رئوت. بله جنکئ زور و کدرت پشت نکیت و شمالئ بادشاه زور هم نمایت. آ روچان، بادشاه جک گون وتی همراهان، وتی پتا و

کَمک کارا هئوار دروځ و دژمنانی دَستا دئیگ بیت.

(۷) چه چنکے هاندانا گسے پاد کئیت و جنوبے بادشاهے جاگها گپیت. آ، شمالے بادشاهے پئوجے سرا اُرش کنت و آیئے کلاتا پُتریت. آیانی هلاپا جنگ کنت و سوږین بیت. (۸) آ، اِشانی بُتین هُدا، چه آسا در اورتگین بُت و تلاه و نگرهے گرانبهاین درپان آوار جنت و گوڼ وت مسرا بارت. دیمترا په لهتین سالا آ، شمالے بادشاهے کارا کار ندریت. (۹) نون شمالے بادشاه جنوبے بادشاهے مُلکے سرا اُرش کنت بله پدا وتی مُلکا واتر بیت. (۱۰) آیئے بچکین چک جنگے چن و لانچا کنت و بلاهین پئوجے یکجاه کنت، اے پئوج دیم کزان کنت که چو توپانین هاریا سر رچیت و جنگا تان دژمنے کلاتا دیم بارت.

(۱۱) جنوبے بادشاه هژم گپیت، شمالے بادشاهے دیم در کئیت و گوڼ آيا جنگ کنت. نون شمالے بادشاه بلاهین پئوجے یکجاه کنت، بله اے پئوج، جنوبے بادشاهے دَستا پرؤش وارت. (۱۲) چه اے پئوجے پرؤش دئیگا رند، جنوبے بادشاه گروناک بیت و هزاران مردم کُشیت بله اَنگت بالادست نبیت، (۱۳) چیا که شمالے بادشاه نون چه پیسرا مسترین پئوجے یکجاه کنت و لهتین سالا پد، گوڼ وتی مسترین پئوج و بازیڼ جنگی سامانان واتر کنت.

(۱۴) آ زمانگا بازیڼے جنوبے بادشاهے دژمنیا پاد کئیت. تئی جندے کئومے شَدَتیین مردم اے شُبینے پوره و سرجم کنگا پاد کاینت بله پرؤش ورنه. (۱۵) پدا شمالے بادشاه کئیت، گلات بندین شهرئے چپ و چاگردا سنگر بندیت و شهرا گپیت. جنوبی پئوج بیوس بیت. تننا آیانی شرتین پئوج هم اِشانی دیم اؤشتات نکنت. (۱۶) شمالے بادشاه اُرش کنت و هما پیما کنت که وتی دلی لوښیت. کس آیئے دیم اؤشتات نکنت. آ زیباین مُلکا اؤشتیت و چه آیئے دَستا تباهی بیت. (۱۷) نون آ اراده کنت که گوڼ وتی سجهین بادشاهیه زورا بیئیت و

گوڼ جنوبئې بادشاهه اهد و ګرار بندیت. وتی جنکے هم ګوڼ آيا آرؤس دنت که جنوبئې بادشاهيا پروشيت بله آيئې اے هئيال سوږيڼ نبیت و اے کار ديما نړئوت. (۱۸) نون شمائلې بادشاه وتی دلګوشا ګوڼ تئياب دپان کنت و بازيڼ زمينه گيپت. بله سالارے آيئې ګروناکی و بے پرواهيا هلاس کنت و آيئې ګروناکيا، په آيئې جندا پر ترينيت. (۱۹) ګرا آ، ديما ګوڼ وتی جندئې ملکئې کلاتان کنت بله لکشيت و کپيت و پدا هچ جاګه ګندګ نبیت. (۲۰) پدا آيئې جاګه دګه يکے کئيت و سُنګ و مالياتګيرے رئوان دنت تانکه وتی ملکئې شان و شوکتا برجم بداريت، بله لهتین روچا رند اے بادشاه، بے جنگ و شدتيا، وت برباد بیت.

بَرَناکين بادشاه

(۲۱) اشيئې جاګه انچين بَرَناکين مردمے کئيت که آيا هچ پئيمين بادشاهي شرب دئيګ نبوتګات. اے په آرامي کئيت و په رپک و پندلے بادشاهيا گيپت. (۲۲) اشيئې ديما بلاهين پئوجے روپګ و پروش دئيګ بيت و ګوڼ اے پئوجا يکجاہ اهد و ګرارئې شهزادګے هم تباہ بیت. (۲۳) چه هما وهدا که ګوڼ اشيما اهد و ګرارے بندګ بیت، اے چيرکايی وتی پئيما کار کنت. مردمی بار نبت، بله بالادست بیت. (۲۴) په آرامي ملکئې سيرترين بهران پتریت و انچين کار کنت که اشيئې هپت پُشتا نکرتګ. اے وتی همراہانی نيما پلټګين مال و آوار و دئولت بهر کنت. تان ګسانين وهديا په کلاتانی ګرګا پندل سازيت. (۲۵) مزين و سګين پُرزورين پئوجے زوريت و په جنوبئې بادشاهي پروش دئيګا وتی زور و تئوکلا شورينيت. جنوبئې بادشاه هم بلاهين و پُرزورين پئوجے زوريت و جنگ کنت بله اوشتات نکنت که آيئې هلاپا پندل سازګ بنت. (۲۶) هما که چه بادشاهه لاپ ګرنت و ورنټ، هما آيئې برباد کنگئې جُهدا کنت. آيئې پئوج پروش وارت و جنگا بازيڼے کُشګ بیت. (۲۷) دوين بادشاه، په بدنيتي يکين پُرزوڼګا نندنت و ګوڼ يکدوميا

دروگ بندنت بله کامياب نبت چيا که هلاسی، گيشتگين وهدا کييت. (۲۸) شمالی بادشاه گون مزین مال و دنولتیا وتی ملکا پر تریت بله دلی پاکین اهد و کرارے هلاپا بیت. اے وتی کارا کنت و ملکا واتر بیت.

(۲۹) گيشتگين وهدا، پدا ديم په جنوبا در کييت، بله اے گدی رندا پيشيگين وړا نبيت، (۳۰) چيا که کيتمی لانچ آيیې دژمنيا کاييت. پمیشکا آ دلپروش بیت و واتر کنت و پاکین اهد و کرارے دژمنيا هژم گييت. پر تریت و په همایان مهربان بیت که پاکین اهد و کرارا نمئت. (۳۱) آيیې پئوج جاه جنت، مزین پرستشگاه، هما مهرین کلاتا پلیت کنت، هر روجيگين گربانيگان بند کنت و پلیت و بیران کنوکین بزناکا، همودا ایر کنت. (۳۲) په چاپلوسی هما مردمان سل و پلیت کنت که اهد و کرارے هلاپا کارش کرتگ، بله هما مردم که وتی هدایا شریا پجاه کارنت، آيیې دیم مهر اؤشتنت. (۳۳) هما که دانا آنت، بازییا سر و سوج دینت، بل ترے په گسانین مدتی اے مردم گون زهما کُشگ بنت، په آس سوچگ بنت، بندیگ و لُت و پل کنگ بنت. (۳۴) وهدے کپنت، کمین کُمکش رسیت و بازییې په بدنیتی آیانی همراه بیت. (۳۵) چه دانایان هم لهتین لکشیت تانکه اے دئولا اے مردم تان هلاسییې وهدا پاک و پلگار و بے ائیب کنگ بنت چيا که اے وهد، وتی گيشتگين زمانگا کييت.

گروناکین بادشاه

(۳۶) پدا بادشاه وتی دلے تبا کار کنت و وتا چه سجھین هدایان برزتر و پرمزاهتر گندیت و هدایانی هدائے هلاپا انچین هبر کنت که مردم هیران بنت. تان هما وهدا کامياب مانیت که گزبے وهد سرجم نبوتگ. هما چیز که بیگی آنت، آلم بنت. (۳۷) آ، په وتی پتانی هدایان هچ پرواه نداریت و جنینانی واهگئے پرواها هم نکنت. په اے دگه هدایان هم پرواه نداریت، چيا که آ، وتا چه اے سجھینان

بُرزتر کنت. (۳۸) اِشانی بدلا کلاتانی هُدايا اِزّت دنت، اَنچين هُداے که آيئے پت و پيرُکان هچبر نزانگ. آ، اِشيا گُون تِلاه، نُگره و گرانبهاين سِنگ و کيمْتيِین چيزان شرپ دنت. (۳۹) دَرامدين هُدايئے کُمکا مُهر و مُهکميِن کلاتانی سرا اُرش کنت. هما که آيا مَنّت، آيان مزين شرپ دنت و بازين مردميئے سرا هُکمرانش جوَر کنت و زمينا آيانی نياما په ټيکی بهر کنت.

(۴۰) پدا هلاسيئے وهدا، جنوبئے بادشاه آيئے سرا اُرش کنت و شمالئے بادشاه جنوبئے بادشاهئے سرا توپانيئے دُولا گُون اَرابه، اَسپ تاج و بازين لانچيا مان رچيت. بازين مُلکيئے سرا اُرش کنت و چه اوډا چو توپانيا گوزيت. (۴۱) آ، زيباين مُلکئے سرا هم اُرش کنت و بازين مُلکے پرؤش وارت بله اِدوم، بوآب و اَمونئے مسترين مردم چه آيئے دستا رَکنت. (۴۲) پدا آ وتی دستا په اے دگه مُلکانی گرگا دُراج کنت و مسر هم نرکيت. (۴۳) مسرئے سهر و نُگرهئے هزانگ و سَجْهين گرانبهاين چيزان وتی دستئے چيرا کاريت. لیبيايی و کوشی آيئے پادانی چيرا بنت. (۴۴) بله چه روډراتک و شمالا آیوکیڼ هال، آيا ترسيڼنت، سک هژم گيپت و په بازينئے برباد و گار کنگا در کئيت. (۴۵) آ وتی بادشاهی تمبوان دريايانی درنياما، زيباين پاکين کوځه لَمبا جنت و اے پئما وتی گډی آسرا سر بيت و کس په آيئے کُمکا نئييت.

هلاسيئے وهد

(۱) آ وهدا ميکاييل، هما مزين شهزادگ که تئیی مردمانی نگهپانيا کنت، جاه جنت. اَنچين پريشانيئے وهدے بيت که کئومانی بُنگيچا بگر تان آ زمانگا هچبر نبوتگ. بله آ وهدا تئیی هما سَجْهين مردم که آيانی نام کتابا نبشته انت، رَکينگ بنت و (۲) بازينئے که زمينئے هاکانی تھا و اب انت، جاه جنت، لهتين په ابدمانين زندا و لهتين په پشلی و ابدمانين گمشريپا. (۳) هما که دانا انت، چو آسمانئے

گڙهائے رُژنایا دُرپِشنت و هما که بازینیا پهریزکاریئے نیمگا کارنت، ابد تان ابد چو
استاران رُژنا بنت.

٤) بله تئو، او دانیال، اے هبران رازے بدار و کتابا تان هلاسیئے وهدئے آيگا
مُهر بجن. بازینے ادا و اودا رثوت و زانگ چه گیشا گیشتر بیت.“ ٥) پدا من
دانیالا چارت و دیست که دگه دو کس انت، یگے کئورئے اے دَستا اؤشتاتگ و
دومی کئورئے آدستا. ٦) یگیا گون همے لیلم پووشین مردا که کئورئے آپئے سربرا
آت، گوشت: ”اے اجبتین کار چینچک وهدا سرجم بنت؟“ ٧) گزا من هما
لیلم پووشین مردئے تئوار اِشکت که کئورئے آپئے سربرا آت. آييا وتی راستین و
چپین دست آسمانئے نیمگا چست کرتنت و هماییئے سئوگندی وارت که تان ابد
زندگ انت. گوشتی: ”وهديا، وهدان و نیم وهدا و رند سرجم بیت، هما وهدا که
هدائے پاکین مردمانی زور و واگ پُرشیت. نون اے سجهین چیز پوره و سرجم
بنت.“

٨) من اِشکت بله سرید نبوتان، گزا گوشتن: ”او منی واجه! اے سجهین
چیزانی آسر چه بیت؟“ ٩) آييا پسئو دات: ”وتی راها برئو، دانیال! چیا که اے
هبر تان هلاسیئے وهدا راز انت و مُهر جنگ بوتگ انت. ١٠) بازینے وتا ساپ و
بیپولنگ کنت و پلگارگ بیت، بله آ که بدکار انت وتی بدکاریا دیما برنت. هچ بدکار
سرید نبیت بله دانا سرید بنت. ١١) چه هما وهدا که هر روچيگین گربانیگ بند
کنگ و ’پلیت و بیران کنوکیں بَرناک‘ مک کنگ بیت، یک هزار و دو سد و نود روچ
بیت. ١٢) بهتاور هما انت که ودار کنت و تان یک هزار و سئو سد و سی و پنچ
روچا رَسیت. ١٣) بله تئو وتی راها برئو تان هلاسیئے وهد بیئیت. تئو آرام کئے و
پدا، هلاسیئے وهدا په وتی آسر و اکبتا جاه جنئے.“